

Música, audiovisual, fotografía, pintura, solidariedade e, sobre todo, poesía, nunha nova edición deste evento xa consolidado na fin de cada verán en Salvaterra de Miño. Defensa da liberdade de expresión, autodeterminación, denuncia da violencia contra a muller e loita contra a precariedade laboral, do ensino e da sanidade públicas son centro especial da reivindicación deste ano. **A cita: entre o 2 e o 4 de setembro.**

Sociedade Cultural e Desportiva do Condado

Independente de institucións e nascida en Novembro de 1.973, a SCD ten realizado numerosas actividades ao longo da súa historia. Desde 1.981 organiza o Festival da Poesía, o encontro poético-musical e cultural de maior envergadura na Galiza. Esta festa da cultura intenta de ser o xermolo do xuguimento, nunha nova perspectiva, no que o factor común se dá a unidade solidaria diante da agresión cotiána.

Limiar do libro de poesía

A liberdade vai en nós

A democracia non existe, é unha utopía a conquistar.

A liberdade non existe, é unha ansia dalgúns peitos afoutos e un soño da imaxinación.

E as liberdades non existen en ningures, hai papeis e leis que dan lugar a que as creamos posibles, únicamente.

O que si hai Ã© persoas que queren ser libres.

E para que haxa persoas que se queren dignas, que se queren libres, Ã© preciso que exista antes de nada a palabra sen medo. Na vida todo ten lÃ-mite, e tamÃ©n as palabras pÃ³deno ter, pois as palabras o mesmo que poden dar paz tamÃ©n poden alimentar o camiÃ±o da guerra e chamar por ela. Mais precisamos atrevernos a falar, a escribir, a dicir libremente. Pois precisamos ser dignos e libres.

O noso paÃ-s, a Galiza, foi educado primeiro no medo e logo na sumisiÃ³n e no descrimento, no cinismo. Precisa oÃ-rnos falar atrevÃ©ndonos a ser libres. Con naturalidade, sen lle pedir permiso a ninguÃ©n. O noso paÃ-s precisa empezar a gaÃ±ar a dignidade. E a dignidade empeza dentro de cada un cando nos atrevemos a botar fÃ³ra a palabra que nos nace verdadeira dentro.

E por iso Ã© tan daniÃ±a a censura, non porque perxudique ao censurado, que tamÃ©n, senÃ³n porque lle rouba Ãs demais persoas a posibilidade de coÃ±ecer, de oÃ-r as palabras sen medo, as que nos liberan. E todos aprendemos a falar escoitando, e repetindo logo. E todos temos que oÃ-r primeiro libremente, para poder pensar e ser libres.

Suso de Toro

[Toda a informaciÃ³n no sitio da SCD](#) Condado